

Βρυξέλλες, 11 Ιουνίου 2024
(OR. en)

10251/1/24
REV 1

SOC 392
EMPL 223
ECOFIN 603

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας
Αποδέκτης:	Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων / Συμβούλιο
Θέμα:	Βασικά συμπεράσματα σχετικά με την έκθεση του 2024 για την επάρκεια των συντάξεων της Επιτροπής Κοινωνικής Προστασίας και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Παρουσίαση από την Πρόεδρο της Επιτροπής Κοινωνικής Προστασίας

Επισυνάπτονται για τις αντιπροσωπίες τα βασικά συμπεράσματα της έκθεσης του 2024 για την επάρκεια των συντάξεων, όπως οριστικοποιήθηκαν από την Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας στις 16 Μαΐου 2024. Τα βασικά συμπεράσματα θα παρουσιαστούν από την Πρόεδρο της Επιτροπής Κοινωνικής Προστασίας στο Συμβούλιο EPSCO στις 20 Ιουνίου 2024 και αναμένεται να εγκριθούν από το Συμβούλιο μέσω των συμπερασμάτων του Συμβουλίου για την επάρκεια των συντάξεων (έγγρ. 10550/24).

Η πλήρης έκθεση παρατίθεται στο έγγρ. 10251/24 ADD 1.

Τα προφίλ ανά χώρα παρατίθενται στο έγγρ. 10251/24 ADD 2.

ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ 2024 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

ΒΑΣΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η έκθεση του 2024 για την επάρκεια των συντάξεων που εκπονήθηκε από κοινού από την Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας (ΕΚΠ) και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στηρίζει τις εθνικές προσπάθειες για τη διασφάλιση επαρκούς εισοδήματος για τους ηλικιωμένους, σύμφωνα με την αρχή 15 του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων. Η έκθεση αναλύει τον βαθμό στον οποίο τα συνταξιοδοτικά συστήματα εξασφαλίζουν επαρκές εισόδημα κατά τη σύνταξη — δηλαδή την **πρόληψη της φτώχειας των ηλικιωμένων και τη διατήρηση του εισοδήματος των ανδρών και των γυναικών κατά τη διάρκεια της σύνταξής τους**, τόσο επί του παρόντος όσο και στο μέλλον. Τα τρία έτη που προηγήθηκαν της τρέχουσας έκδοσης χαρακτηρίστηκαν από εξαιρετικές προκλήσεις που αντιμετώπισαν οι ευρωπαϊκές κοινωνίες και οικονομίες: την πανδημία COVID-19, ακολουθούμενη από μια περίοδο υψηλού πληθωρισμού, και την κατακόρυφη αύξηση του ενεργειακού κόστους που προέκυψε από τον επιθετικό πόλεμο της Ρωσίας κατά της Ουκρανίας. Εν τω μεταξύ, οι διαρθρωτικές προκλήσεις που συνδέονται με τις μεγάτάσεις, όπως η δημογραφική αλλαγή και ο μεταβαλλόμενος κόσμος της εργασίας, παραμένουν εξίσου πιεστικές. Στο πλαίσιο αυτό, η έκθεση επισημαίνει τα ακόλουθα βασικά συμπεράσματα.

— Η σημερινή εικόνα της επάρκειας των συντάξεων παραμένει ανομοιογενής —

1. **Ο κίνδυνος φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού για τους ηλικιωμένους εξακολουθεί να μεγαλώνει από το 2019, λόγω της αυξανόμενης σχετικής εισοδηματικής φτώχειας, παρά τη μείωση της υλικής και κοινωνικής στέρησης.** Το 2022, περισσότερα από ένα στα πέντε άτομα ηλικίας 65 ετών και άνω αντιμετώπιζαν κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού στην ΕΕ. Ο αριθμός αυτός αντιπροσωπεύει 18,5 εκατομμύρια άτομα, αριθμός αυξανόμενος λόγω τόσο του ενισχυόμενου ποσοστού φτώχειας όσο και της γήρανσης του πληθυσμού. Αν και εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των χωρών, οι ηλικιωμένες γυναίκες αντιμετωπίζουν υψηλότερους κινδύνους φτώχειας από ό,τι οι άνδρες σε όλες τις χώρες. **Τα άτομα σε προχωρημένη ηλικία, ιδίως οι γυναίκες, διατρέχουν γενικά υψηλότερο κίνδυνο φτώχειας.** Το 2022 σχεδόν μία στις τέσσερις γυναίκες ηλικίας 75 ετών και άνω στην ΕΕ αντιμετώπιζε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού.

2. **Το εισόδημα των ηλικιωμένων στην ΕΕ παραμένει κατά μέσο όρο κάτω από το 90 % του εισοδήματος σε ηλικία εργασίας**, με σημαντικές διαφορές μεταξύ γυναικών και ανδρών και μεταξύ χωρών. Οι συνταξιοδοτικές παροχές ανέρχονται, κατά μέσο όρο, στα τρία πέμπτα περίπου του εισοδήματος από την εργασία στα τελευταία έτη της σταδιοδρομίας. Η εισοδηματική ανισότητα μεταξύ των ηλικιωμένων έχει υποχωρήσει από το 2019, αντικατοπτρίζοντας ενδεχομένως τα ευρέως διαδεδομένα μέτρα για την προστασία των συνταξιούχων χαμηλότερου εισοδήματος κατά τη διάρκεια των πρόσφατων κρίσεων.
3. **Το προσδόκιμο ζωής δεν καταγράφει μεγάλη αύξηση στην ΕΕ κατά την τελευταία δεκαετία.** Αυτή η πιο μακροπρόθεσμη τάση επιδεινώθηκε από την υπερβάλλουσα θνησιμότητα κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19, καθώς ο αριθμός των ηλικιωμένων μειώθηκε μεταξύ 2020 και 2022 και το προσδόκιμο ζωής στην ηλικία των 65 ετών μειώθηκε. Ωστόσο, το ποσοστό των υγιών ετών στο εναπομένον προσδόκιμο ζωής των ηλικιωμένων έχει παραμείνει γενικά σταθερό σε ολόκληρη την ΕΕ από τις αρχές του αιώνα.
4. **Κατά μέσο όρο, ένας Ευρωπαίος μπορεί να αναμένει ότι θα ζήσει ως συνταξιούχος και θα λαμβάνει σύνταξη επί 21 χρόνια.** Το ποσοστό αυτό είναι ελαφρώς μικρότερο από ό,τι το 2019 λόγω της πανδημίας COVID-19. Η μέση περίοδος λήψης σύνταξης κυμαίνεται από 15 έως 25 έτη και αντικατοπτρίζει τις εθνικές διαφορές ως προς την ηλικία συνταξιοδότησης και το προσδόκιμο ζωής. Η σχέση μεταξύ της διάρκειας του εργασιακού βίου (41 έτη κατά μέσο όρο) και της συνταξιοδότησης ποικίλλει σε μεγάλο βαθμό στην ΕΕ των 27 κρατών μελών και στη Νορβηγία.
5. **Η ανάγκη υγειονομικής περίθαλψης και μακροχρόνιας φροντίδας τείνει να αυξάνεται με την ηλικία και συνδέεται με υψηλότερο κίνδυνο φτώχειας. Η κάλυψη των αναγκών φροντίδας ηλικιωμένων εξακολουθεί να αποτελεί κρίσιμη κοινωνική πρόκληση.** Το συνολικό κόστος μακροχρόνιας φροντίδας χωρίς δημόσια κοινωνική προστασία μπορεί να είναι πολύ υψηλό σε σύγκριση με το συνταξιοδοτικό εισόδημα των ηλικιωμένων, ιδίως για όσους έχουν σοβαρότερες ανάγκες. Οι γυναίκες ζουν για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα με κακή υγεία από ό,τι οι άνδρες και έχουν συχνότερα ανάγκη φροντίδας, ενώ έχουν χαμηλότερα εισοδήματα. Τα συστήματα κοινωνικής προστασίας στηρίζουν το βιοτικό επίπεδο των ηλικιωμένων στην Ευρώπη μέσω διαφορετικών συνδυασμών πολιτικής, ιδίως όσον αφορά τις συντάξεις και την παροχή μακροχρόνιας φροντίδας. Τα συστήματα με χαμηλή επάρκεια συντάξεων και χαμηλή κάλυψη των αναγκών μακροχρόνιας φροντίδας αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες προκλήσεις όσον αφορά τη διατήρηση αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης για τους ηλικιωμένους που χρειάζονται φροντίδα.

– Τα κράτη μέλη λαμβάνουν περαιτέρω μέτρα για τη διασφάλιση της επάρκειας.

ωστόσο, η μελλοντική επάρκεια παραμένει υπό πίεση –

6. **Κατά την περίοδο 2020-2023, το πλαίσιο της κρίσης μετέβαλε προσωρινά τη δυναμική της μεταρρύθμισης του συνταξιοδοτικού συστήματος, καθώς όλα τα κράτη μέλη εφάρμοσαν έκτακτα και προσωρινά μέτρα. Ταυτόχρονα, συνεχίστηκε η συνολική τάση για μόνιμη ενίσχυση των μηχανισμών επάρκειας.** Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, οι κύριες μεταρρυθμιστικές τάσεις περιλάμβαναν: βελτίωση της πρόσβασης και των σωρευμένων δικαιωμάτων· προώθηση της παράτασης του επαγγελματικού βίου και της συνταξιοδότησης σε μεγαλύτερη ηλικία μέσω θετικών κινήτρων και μεγαλύτερης ευελιξίας στις δυνατότητες συνταξιοδότησης· και ενίσχυση των διχτυών ασφαλείας κατά της φτώχειας μέσω μεταρρυθμίσεων των βασικών και ελάχιστων παροχών. Ορισμένα κράτη μέλη εφάρμοσαν επίσης μεταρρυθμίσεις για την ενδυνάμωση του ρόλου των κεφαλαιοποιητικών συνταξιοδοτικών συστημάτων και την ενίσχυση των ατομικών δικαιωμάτων.
7. **Τα ποσοστά αναπλήρωσης συντάξεων για μια δεδομένη σταδιοδρομία προβλέπεται να μειωθούν τις επόμενες τέσσερις δεκαετίες, επιβεβαιώνοντας τα αποτελέσματα προηγούμενης ανάλυσης.** Ακόμη και αν ληφθούν υπόψη οι προβλεπόμενες αυξήσεις της διάρκειας της σταδιοδρομίας και οι νομοθετημένες αυξήσεις της ηλικίας συνταξιοδότησης, τα ποσοστά αναπλήρωσης αναμένεται να μειωθούν τόσο για τις γυναίκες όσο και για τους άνδρες στις περισσότερες χώρες, ακόμη και αν το προβλεπόμενο μέγεθος της μείωσης ποικίλλει σημαντικά. Αυτό συνάδει με προσομοιώσεις που δείχνουν ότι το κατά κεφαλήν εισόδημα από συντάξεις προβλέπεται να μειωθεί. Η ηλικία συνταξιοδότησης παραμένει βασικός παράγοντας που εξηγεί τις σημερινές και τις μελλοντικές συνταξιοδοτικές παροχές. Ενώ η συνταξιοδότηση δύο έτη πριν από την ηλικία συνταξιοδότησης οδηγεί κυρίως σε προσωρινές ή ήπιες μειώσεις των συντάξεων, η εργασία πέραν της ηλικίας συνταξιοδότησης οδηγεί γενικά σε σημαντική αύξηση του ποσοστού αναπλήρωσης.

8. **Τα συνταξιοδοτικά συστήματα και η φορολογία επηρεάζουν το επίπεδο και την (ανα)διανομή των συνταξιοδοτικών εισοδημάτων καθώς και τη μελλοντική εξέλιξη της επάρκειας.** Το εισόδημα από συντάξεις παραμένει πιο ισομερώς κατανομημένο απ' ό,τι το εισόδημα από την εργασία. Οι χαμηλόμισθοι έχουν υψηλότερα ποσοστά αναπλήρωσης συντάξεων σε όλες τις χώρες, ενώ μια σύντομη σταδιοδρομία μειώνει το ποσοστό αναπλήρωσης κατά ποσοστό μικρότερο από το αναλογούν, αν και αυτό ίσως να μην είναι πάντα αρκετό για να βγάλει τα άτομα από τη φτώχεια. Η εισοδηματική ανισότητα στις μεγάλες ηλικίες προβλέπεται να παραμείνει σταθερή τις επόμενες δεκαετίες.
9. **Οι διακοπές στη σταδιοδρομία δεν προστατεύονται εξίσου από τα συνταξιοδοτικά συστήματα.** Στις περισσότερες χώρες οι άδειες για τη φροντίδα παιδιών προστατεύονται αρκετά καλά, ενώ η μείωση των συντάξεων για ανεργία είναι ελαφρώς υψηλότερη. Ο βαθμός στον οποίο αναγνωρίζονται οι περίοδοι ανικανότητας διαφέρει από τη μία χώρα στην άλλη. Στις περισσότερες χώρες η παροχή φροντίδας σε εξαρτώμενα μέλη της οικογένειας αντισταθμίζεται και η χορηγούμενη σύνταξη είναι ελαφρώς χαμηλότερη από εκείνη που δίνεται για σταδιοδρομία χωρίς διακοπές.

— Οι επίμονες ανισότητες δυσχεραίνουν τις συνταξιοδοτικές πολιτικές —

10. **Οι περισσότεροι ηλικιωμένοι είναι γυναίκες, με αποτέλεσμα οι διαφορές λόγω φύλου στις μεγάλες ηλικίες να αποτελούν ιδιαίτερη πρόκληση για την κοινωνία.** Το να ζει κανείς μόνος σε μεγάλη ηλικία αυξάνει περισσότερο τον κίνδυνο φτώχειας για τις γυναίκες σε σύγκριση με τους άνδρες. Αν και οι διαφορές στις μέσες συντάξεις ανδρών και γυναικών εξακολουθούν να αμβλύνονται, οι διαφορές που παραμένουν ανάμεσα στα φύλα όσον αφορά τη φτώχεια των ηλικιωμένων, το ύψος των συντάξεων και της συνταξιοδοτικής κάλυψης μαρτυρούν ότι οι ανισότητες δεν έχουν εξαλειφθεί. Οι διαφορές στις συντάξεις λόγω φύλου (26 % σε επίπεδο ΕΕ το 2022) έχουν τις ρίζες τους στη συσσώρευση διαφορών καθ' όλη την επαγγελματική σταδιοδρομία: χαμηλότερες αμοιβές για τις γυναίκες, βραχύτερες και/ή διακεκομμένες σταδιοδρομίες, μεταξύ άλλων λόγω υποχρεώσεων φροντίδας· και περισσότερη μερική απασχόληση. Οι περιορισμένες γνώσεις περί οικονομικών είναι δυνατό να αποτελέσουν εμπόδιο στον προγραμματισμό των γυναικών για συνταξιοδότηση, οπότε απαιτούνται μέτρα για οικονομική κατάρτιση και για διαφάνεια σε θέματα συντάξεων.

11. **Η αντιμετώπιση των διαφορών ως προς το προσδόκιμο ζωής συνιστά πρόκληση για τις συνταξιοδοτικές πολιτικές.** Τα άτομα με υψηλότερο μορφωτικό επίπεδο μπορούν να αναμένουν ότι θα ζήσουν περισσότερο στη σύνταξη, εν μέρει λόγω παραγόντων που σχετίζονται με τον τρόπο ζωής· αυτή η διαφορά είναι ιδιαίτερα έντονη μεταξύ των ανδρών. Τα άτομα με υψηλό μορφωτικό επίπεδο εισέρχονται στην αγορά εργασίας και εξέρχονται από αυτήν πολύ αργότερα από ό,τι τα άτομα με χαμηλότερη μόρφωση. Αυτές οι διαφορές στο προσδόκιμο ζωής και στις ηλικίες εισόδου στην αγορά εργασίας και εξόδου από αυτήν μπορούν να έχουν φθίνουσα επίπτωση στην κατανομή. Δεδομένου ότι πολλές χώρες αυξάνουν τις ηλικίες συνταξιοδότησης λόγω της αυξανόμενης μακροζωίας, τα συνταξιοδοτικά συστήματα ενδέχεται να χρειαστεί να προσαρμόσουν τις δυνατότητες συνταξιοδότησης αναλόγως των προφίλ σταδιοδρομίας, ώστε να αποφευχθεί η συσσώρευση ανισοτήτων.
12. **Ο τρόπος με τον οποίο η ανισότητα στις αποδοχές από την εργασία μετουσιώνεται σε ανισότητα στις συντάξεις εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την προοδευτικότητα του συνταξιοδοτικού συστήματος.** Στην ΕΕ των 27 και τη Νορβηγία, τα συνταξιοδοτικά συστήματα αντισταθμίζουν κατά μέσο όρο το ένα τέταρτο της μισθολογικής ανισότητας που έχει συσσωρευθεί στη διάρκεια του ενεργού βίου. Η προοδευτικότητα του συνταξιοδοτικού συστήματος εξαρτάται από χαρακτηριστικά όπως οι κατ' αποκοπή παροχές και παροχές εξαρτώμενες από το εισόδημα, τα ανώτατα όρια των ανταποδοτικών συντάξεων και τα μειωμένα δικαιώματα στις υψηλές αποδοχές.
13. **Οι συντάξεις των αυτοαπασχολούμενων προβλέπεται να είναι κατά μέσο όρο χαμηλότερες κατά ένα τρίτο από τις συντάξεις των υπαλλήλων πλήρους απασχόλησης με παρόμοια σταδιοδρομία, λόγω διαφορών στους κανόνες και στις μέσες αποδοχές.** Οι κατ' αποκοπή εισφορές ή χαμηλότεροι συντελεστές εισφορών, η χαμηλή βάση εισφορών ή τα απλουστευμένα συνταξιοδοτικά ή φορολογικά καθεστώτα έχουν συχνά σαν αποτέλεσμα οι προβαλλόμενες συντάξεις για τους αυτοαπασχολούμενους να είναι χαμηλές. Οι εργαζόμενοι σε άτυπες μορφές απασχόλησης ενδέχεται σε ορισμένες χώρες να δυσκολεύονται να αποκτήσουν πρόσβαση σε συντάξεις λόγω απαιτήσεων όσον αφορά τις ελάχιστες αποδοχές ή τον χρόνο εργασίας ή λόγω περιορισμένων επιλογών για τη συσσώρευση δικαιωμάτων.

14. **Τα ευρωπαϊκά συνταξιοδοτικά συστήματα και τα μέτρα κατά της κρίσης μετρίασαν τον αντίκτυπο της κρίσης COVID-19 στις τρέχουσες και μελλοντικές συντάξεις.** Οι καταβαλλόμενες συντάξεις δεν μειώθηκαν σε ονομαστικούς όρους. Ο αντίκτυπος της κρίσης στις μελλοντικές συντάξεις περιορίστηκε χάρη: στη διευρυμένη χρήση προγραμμάτων διατήρησης θέσεων εργασίας, στα οποία γενικά θεμελιώνονται τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα· σε επιδοτούμενες συνταξιοδοτικές εισφορές· στην επέκταση της προστασίας λόγω ανεργίας και αναρρωτικών αδειών· και σε ειδικά μέτρα υπέρ των αυτοαπασχολούμενων. Ωστόσο, τα κεφαλαιοποιητικά συστήματα συντάξεων χαρακτηρίστηκαν από μεγάλη μεταβλητότητα στη διάρκεια αυτής της περιόδου.
15. **Ενώ το πληθωριστικό κύμα που παρατηρήθηκε την περίοδο 2022-23 συρρίκνωσε την πραγματική αξία των συντάξεων στα περισσότερα κράτη μέλη, η αγοραστική δύναμη των συνταξιούχων εξακολουθούσε να προστατεύεται ικανοποιητικά σε σύγκριση με εκείνη του ενεργού πληθυσμού.** Τα μέτρα για τη στήριξη των συνταξιούχων περιλάμβαναν τακτική τιμαριθμική αναπροσαρμογή και έκτακτες αυξήσεις των παροχών, συμπληρώματα συντάξεων και άλλες παροχές σε χρήμα. Δεδομένου ότι οι συνταξιούχοι με χαμηλό εισόδημα πλήττονται πιο εύκολα από τον υψηλό πληθωρισμό, πολλές χώρες έδωσαν προτεραιότητα στην προστασία τους με ελάχιστες παροχές ή στοχευμένα μέτρα στήριξης.
16. **Η τιμαριθμική αναπροσαρμογή των συντάξεων είναι ένας βασικός μοχλός πολιτικής για την προστασία των συνταξιούχων από τη διάβρωση του εισοδήματος.** Ωστόσο, η τιμαριθμική αναπροσαρμογή των συντάξεων μακροπρόθεσμα δεν συμβαδίζει απόλυτα με τις αυξήσεις των αποδοχών από εργασία στις περισσότερες χώρες. Αν και η τιμαριθμική αναπροσαρμογή των μισθών είναι συνήθως επωφελέστερη για τους συνταξιούχους απ' ό,τι η τιμαριθμική αναπροσαρμογή των τιμών, η κατάσταση αυτή αντιστράφηκε κατά την πρόσφατη περίοδο υψηλού πληθωρισμού. Η συχνότητα της αναπροσαρμογής έχει επίσης καίρια σημασία για τη διασφάλιση της επάρκειας κατά τη διάρκεια ισχυρής αύξησης των τιμών.

Κατόπιν αυτών των παρατηρήσεων η ΕΚΠ και η Επιτροπή θεωρούν ότι πρέπει να συνεχιστούν οι προσπάθειες για την υλοποίηση του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων. Οι χωρίς αποκλεισμούς και εύρωστες αγορές εργασίας είναι ιδιαίτερα σημαντικές προκειμένου οι συντάξεις να διατηρηθούν σε ικανοποιητικά επίπεδα σε μια γηράσκουσα κοινωνία. Η ΕΕ θα πρέπει να συνεχίσει να στηρίζει τις εθνικές πολιτικές για να διασφαλίσει επαρκείς συντάξεις μέσω ενός πλούσιου μίγματος πολιτικών αντιμετώπιζοντας, μεταξύ άλλων, τις ανισότητες ανάμεσα στα φύλα κατά τη διάρκεια του επαγγελματικού βίου, μετριάζοντας τις επιπτώσεις των καθυκόντων παροχής φροντίδας και εγγυώμενη την κοινωνική προστασία σε σχέση με τις ανάγκες φροντίδας. Οι συνεχείς προσπάθειες για να τεθεί σε εφαρμογή η [σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με την πρόσβαση στην κοινωνική προστασία](#) και η [σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με οικονομικά προσιτή και υψηλής ποιότητας μακροχρόνια φροντίδα](#), συμπεριλαμβανομένης υποστηρικτικής δράσης και παρακολούθησης στο πλαίσιο της ΕΚΠ αποτελούν σοβαρή συμβολή στη διατήρηση υψηλού βιοτικού επιπέδου για τους ηλικιωμένους Ευρωπαίους. Όπως ζητείται στην [εργαλειοθήκη για τη δημογραφία](#), οι ενωσιακές και εθνικές πολιτικές θα πρέπει να συμβάλλουν ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι πολίτες στην Ευρώπη να μπορούν να εκπληρώνουν τις προσδοκίες τους, μεταξύ άλλων ενδυναμώνοντας τις παλαιότερες γενεές και διατηρώντας την ευημερία τους.

Η επάρκεια και η βιωσιμότητα της κοινωνικής προστασίας στην τρίτη ηλικία απαιτούν συνεχή παρακολούθηση και ανάλυση και, μεταξύ άλλων, στενό συντονισμό μεταξύ της ανάλυσης για τη βιωσιμότητα των δαπανών που σχετίζονται με τη δημογραφική γήρανση και της επάρκειας των συντάξεων και της μακροχρόνιας φροντίδας. Υπό το πρίσμα αυτό, θα διοργανωθεί κοινός προβληματισμός γύρω από τις εκθέσεις του 2024 για την επάρκεια των συντάξεων και τη δημογραφική γήρανση. Η ΕΚΠ και η Επιτροπή θα υποβάλουν και πάλι έκθεση σχετικά με την επάρκεια των συντάξεων και τη μακροχρόνια φροντίδα το 2027. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα προσπαθήσουν να διαμορφώσουν μια συνεκτική ανάλυση της επάρκειας των συντάξεων και της μακροχρόνιας φροντίδας μέσω κοινής έκθεσης, εάν είναι εφικτό, καθώς και να ενισχύσουν περαιτέρω τις συνέργειες με την έκθεση για τη δημογραφική γήρανση.